מתני' לעורם שלא יתרום דברתיב °ולא יראה בך ערות דבר" ואמר ליה °לאו כהן הוא מר מאי טעמא קאי מר בבית הקברות? א"ל לא מתני מר מדתנו רבנן "ר"ש בן יוחי אומר °קבריהן של עובדי כוכבים אין מטמאין שנאמר *°ואתן צאני צאן מרעיתי אדם אתם אתם קרויין אדם ואין עובדי כוכבים קרויין אדם אמר ליה °בארבעה לא מצינא °בשיתא מצינא א"ל ואמאי? אמר ליה דחיקא לי מילתא, דבריה °ועיילה לגן עדן אמר ליה "פשוט גלימך ספי שקול מהני מרפי" ספא שקל, כי הוה נפיק שמע דקאמר °מאן קא אכיל לעלמיה כרבה בר אבוה °נפיץ שרגתו, אפילו הכי אתייה לגלימיה, סחט גלימא ריתא, זבניה בתריסר אלפי דינרי, פלגינהו לתתנותיה/ת"ר °ואם איש עני הוא לא תשכב בעבוטו *°האי עשיר שכיב מאי? קאמר אמר רב ששת הכי קאמר °ואם איש עני הוא לא תשכב ועבוטו אצלך, הא עשיר שכיב ועבוטו אצלך ת"ר המלוה את חבירו אינו רשאי למשכנו, ואינו חייב להחזיר לו ועובר בכל השמות הללו מאי? קאמר אמר רב ששת הכי קאמר המלוה את חבירו אינו רשאי למשכנו, ואם משכנו חייב להחזיר לו, ועובר בכל השמות הללו, אסיפא לבא אמר הכי קאמר המלוה את חבירו אינו רשאי למשכנו, ואם משכנו חייב להחזיר לו, °במה דברים אמורים שמשכנו שלא בשעת הלואתו, אבל משכנו בשעת הלואתו אינו חייב להחזיר לו ועובר בכל השמות הללו, ארישא, תני רב שיבי קמיה דרבא °עד בא השמש תשיבנו לו" °השב לו את העבוט כסות לילה בבוא השמש" זו כסות יום אמר ליה דילמא °בלילא לימה לי, ודליליא אמר ליה אסמייך, אמר ליה לא הכי קאמר "עד בא השמש תשיבנו לו" זו כסות יום שניתנה לחבול ביום אמר ר' יוחנן *°משכנו של שלמטו מעל גבי בניו, מיתיבי °אמר ר' מאיר כל מאחר שממשכנין למה מחזירין למה רחמנא אמר אהדר אלא מאחר שמחזירין למה

ומיירי בכח ליטול בתורת משכון דרבנן סברי שמחזירין לו כל ימי חייו ורבנ"ג סבר לחתר שלשים יום מוכרו לכל היכא דעבד בתורת גנייבה יכול למוכרו מיד ולא יסדלו כלל ול"ת לחתי לו מייתי מרבנ"ג דתין מסדרין ויש לומר דסבר גמרת דשקלינן מידי דלא חזי ליה ויכבינן ליה מידי דחזי ליה כמו שלמטלה לח היה יודע הגמרא ותע"ג שמשנתו דרבנ"ג מתיר בלוף לח ידע דהוי טעמא (ג) דליכא מידי דחזי ליה ומר' עקיבא ור' ישמעאל דתמרי (נעיל דף קינג) כל שרגלו רעויין לחותה לילטלה תין להוכיח דסבירא להו מסדרין דמיירי דגבה בתורת משכון דת"ק סבר דמפקיעין לחותה לילטלה בח מלה מכה ונותנין לו ברלויה לו וממנה עושין השבח העבוט בכל יום ויום והמותר יהיה לו למלוה בתורת משכון ולח יחזיר לחותו כלל ורבי עקיבא ור' ישמעאל סברי דמן המובה עושה השבח העבוט לבל בתורת גנייבה לח הדר כלל ומדמסדר ליה לליהו מיכה מיכה לח בעי למיפקע לפילו גרם מה שיסדרו מקום דלליהו דמיירי הוה מדחי ליה (ג) והיה לו להביא תין מסדרין תדע שהרי הביא לו קבלי עובדי כוכבים לינם מעמידים בהמל כר"ם בן יוחי תע"ג דלח קי"ל כוותיה לחח כרבנ"ג דמהני, דהמלוה דשכר מדורות עובדי כוכבים מקום לחמל ומעמידהמליהו מקוסדרוב לחרוטת ים בהן פותח פפח ויש מקום לחח גזרו כנגן *לחתם לקרלת מלכים וכיולח בו •וכן מליט בשהיה קובר לח ר"ע היה דומה לחמר ליה וכי ליכך כהן לחמר ליה לדיקנים תין מעמידין ודחה לותו כן מקום כבודו דר"ע ועיקר טעמו היה לפי שהיה מת מלוה לפי שהיו ירלים לקברו שהיה מהרוגי מלכות וכן נמלח בתוספתה נאון שכתב שים בסדר תליהן רבה שמחלקו עליו ים לומרים שהיה מביא בני בניה של לחה ולחמר להם ליישלח מזרעה של רחל ול"ל לח היה כהן וכלן לומר שכהן היה ומסיים התם לחמרו לו תן סימן לדבריך לחמר להן כך כתוב ביחוסו של בנימין ויערפיה ולחיה וזכרי בני ירוחם לחמרו לו לח כך לחמרת לותה לחמנה *עשי לי מזה עוגה קטנה *ולך ולבנך תעשה בחחרונה ולח כהן לחמה פי' לפי שכהן הוח היה רוצה ליטול חלה מחילה לחמר להם לותו מיטוק מזיק בן יוסף היה ורמז רמזתי לעולם שלחי בח מחילה ובחותה הסוכה מביח נמי הח דגמרי' מיכה מיכה וגרם מנין שמסדרין לבעל חוב כמו שגורם ר"ם וכן בב"ר גבי ותחמר לחה בנך נחלקו רבי נהוראי לחמר דחליהו מגל ור"ל לחמר מזל בניתין ועמד לפניהם ולחמר להם רבותי למה לחתה נחלקים עלי, לני מבני בניה של רחל:

מנין לעורם שלח יתרום · הוה ליה למימר מנין שלח יברך דבשעה שמוסר ממנו לינו חסול שלח בשעת ברכה ושלח ברכות לחסול לגרך כשחוח עורם שלח נקט הכי משום דמשעה שיש עורם לח יתרום: **אמר** ליה כהן (*לחתה) . תימה לר"י הילח החיה בגה של החלמנה_ביון שכהן היה דכתיב (מלכים ג יז) ויתמודד על הילד וגו' ויש לומר שהיה ברור לו שיחייהו לכך היה מותר משום פיקוח נפש:

ה"ג **דתניא** ר' שמעון [בן יוחי] לומר · דלימה משנה בשום מקום ושוד דמשניות לקח של זרעים וטהרות היו שגורות להם כדמשמע בכמה *דוכתין והח דקתמר בתרבע לח מלינה בשיתה מלינה לחותה משנה שלח ילין חדם מבחך בשחות עורם וטורם בעי ברכה והלי דבעי מיניה לעניין טורם דהתם תנן (תרומות פ"ל מ"ו) תין *מגביהין תרומה עורם: **נאו כהן מר** · דליכא למ"ל דשליחו הוח פינחס דכתיב בקנלתי תורה אור היה קנלתי וכן בפינחס בקנלתי

ערום דבר · בשעה שאתה מדבר בו לח ירחה בך ערות דבר ס"מ תין לחדם מבחך בשחות ערום וטורם בעי ברכה והלי דבעי מיניה לעניין טורם דהתם תנן (תרומות פ"ל מ"ו) תין *מגביהין תרומה ערום: **נאו כהן מר** · דליכא למ"ל דשליחו הוח פינחס דכתיב בקנלתי תורה אור היה קנלתי וכן בפינחס בקנלתי

כתיב לחדם (במדבר יט) לחדם כי זימות בלחלן: **כתרבעה לח מלינה** · בגילרם דלחרבעה סדרין כגון מועד ישועות נפשי שהן מהגות בזמן הזה בכזמן הבית ולקדשים נמי כדלמיך [בבילות ו:] ובכל מקום מוקטר מוגש לשמי ולמרי' (מלחות דף קי:) חלו תלמידי חכמים העוסקין בהלכות עבודה בכל מקום מעלה עליהן הכתוב כחילו מקריבין חותן בבית המקדש: **בשיחה מלינה** · בתמיהה זרעים חינו טהג בחולה לחרן וכן מהרות: **ספי** · לקוט: **מרפי** · עלין: **ספא** · חסקוט"ט בלע"ז: **סחט גלימא** · נסחט ריח מתוך העלין לתוך *עלים וקלטה עליהו לח הריח: **וזבניי'** בגלימ' בי"ב לחלפי דינרי: **לח תשכב בעבוטו** · הח עשיר שכיב בעבוטו: וכי בשכיל שהוח עשיר הניחו לשכב על עליהו *והרי הוח רבית חלו שימשתם במשכוטו חסה: **הכי קאמר לח תשכב ועבוטו בידך** · חלח השיבו לו כבוח השתם דכתיב השב תשיב לו לח העבוט כשהוח עשיר ולפל בח השתם תשיבו לו: **מאי קאמר** · דקחני חיט חייב להחזיר לו ועוד הרל חני עובר בכל השמות הללו (עובר בכל השמות הללו) "השב תשיב, לח תשכב בעבוטו, ועד בח השתם תשיבנו: **אסיפא** · לח לח תשכב בעבוטו, ועד בח השתם תשיבנו לו: **ורבא אמר הכי קאמר** · לח טעי תנח במאי דלחסייה חייב להחזיר לחוסופי ולמימר חיט חייב להחזיר חלח ודלמי חיט חייב להחזיר כמי שחסייה והכי קאמר וכו' ושכח ומיסר ודילג מחייב להחזיר בחיט חייב להחזיר: **שמשכנו שלח בשעת הלוחתו** · בניית לין: **אבל משכנו בשעת הלוחתו** · שהניח לו משכון: **חיבן חייב להחזיר** · דקחני בחוכלו_לחחר הלוחה כתיב הניכח לחותה ניהליה לו מובטו הוח: **חריבא** · **שמשכנו שלח בשעת הלוחתו** ולח החזיר לו' עובר בכל השמות הללו: **עד בח השתם תשיבנו לו** · משמע בבוקר תשיבנו לו ויהח בידו עד בח השתם ויקח לו ממנו: **זה כסות לילה** · לקמן פריך דלילה לחהדורי ליה בימחת למה לי: **בבח השתם** · בלילה החזירו לו: **לימייב** · לסיר בריימח זו מסדר מעכתי: **לחמר ליה לח** · השמיים להח כסות לילה וכסות יום דקחמר לחו תשתם יום ותשתים לילה קחמר חלח 'כסות העשויה למשכן בלילה, וכסות העשויה למשכן ביום' קחמר והכי קחמר עד בח השתם תשיבנו לו וכבח השתם תפקע זה כסות יום ולימלך הכתוב שניתנה לו רשות לחובלה בלילה ולעניין חבלה קרי ליה כסות לילה: **משכנו ומת**_ליה לחחר שהשיב לו לח העבוט: **שומעו** · מלוה מעל גבי בניו ולין נעשה חלו כמחר מטלטלים שלהן דלח משתעבדי לב"ח דכיון דמשכניה קנייה: למה

מנין לעורם שלח יתרום · הוה ליה למימר מנין שלח יברך דבשעה שמוסר ממנו לינו חסול שלח בשעת ברכה ושלח ברכות לחסול לגרך כשחוח עורם שלח נקט הכי משום דמשעה שיש עורם לח יתרום: **אמר** ליה כהן (*לחתה) . תימה לר"י הילח החיה בגה של החלמנה_ביון שכהן היה דכתיב (מלכים ג יז) ויתמודד על הילד וגו' ויש לומר שהיה ברור לו שיחייהו לכך היה מותר משום פיקוח נפש:

ה"ג **דתניא** ר' שמעון [בן יוחי] לומר · דלימה משנה בשום מקום ושוד דמשניות לקח של זרעים וטהרות היו שגורות להם כדמשמע בכמה *דוכתין והח דקתמר בתרבע לח מלינה בשיתה מלינה לחותה משנה שלח ילין חדם מבחך בשחות ערום וטורם בעי ברכה והלי דבעי מיניה לעניין טורם דהתם תנן (תרומות פ"ל מ"ו) תין *מגביהין תרומה ערום: **נאו כהן מר** · דליכא למ"ל דשליחו הוח פינחס דכתיב בקנלתי תורה אור היה קנלתי וכן בפינחס בקנלתי

למה

הגהות הב"ח

(ג) ד"ה מסו שיסדרו וכו' לח ידע דהוי טעמא משום דבני מלכים חלח דליכא דלח חזי ליה: (ד) בא"ד דתוי"ט וסיס מדחי ליה(וסיס לו לסביא תין מסדרין) · תל"מ ור"ב ס"ל וסיס לו לסביא מסדרין חלח סבר תין מסדרין כו':

נוסא

חיוב החנדת האשכול לזה אני

אשנב

◇ ב' ג'טות לתיקון לעין בריאה

[נרכות יט:]

נליון הש"ס

גמ' הח עשיר שכיב מלי קלמר · עיין בתוספות דף קס ע"ב תוס' ד"ה לפני: רשי"י ד"ה מלי קלמר וכו' וכלי הוח רבית · עיין לעיל דף סד ע"ב תוס' ד"ה ולח: תוס' ד"ה מסו וכו' וכן מליטו כשסיס קובר לח ר"ע כמדמם ילקוט מלכי בספוק תכמות בשם בשמה בימח:

[מלכים ג יז]

[בראשית]

נוסא

את לך אחרי טקל מטבונו מרוצה, לפי ר' יוחנן דאמר יבול לקחתי מיישרי

[נעיל קד: ע"ש]

* מחוק בהסוגריים מלעין בדי תיקון

[נוי' תוס' חולין קי: ד"ה דתנן]